

Sahranın Aşkı

— erol-konur · 16 Aralık 2010

'Sahra, aşkına gölge düşmüş kadın'

Ah Sahra, gözlerin kırgın mı hala?
Bakışında gizli ürkek bir ceylan
Bir kez vurulmuş kuş konar mı dala?
Yaranı sarmaya ilaçtır zaman
Bakışında gizli ürkek bir ceylan

Akmaya başlarsa durmazmış dere
Yağmurun ardına saklanır bahar
Kalbindeki aşka var mı bir çare?
Artık hep yağacak yüreğine kar
Yağmurun ardına saklanır bahar

Zamanla geçse de hazan mevsimi
Yeniden açmazmış kırılan çiçek
Aşkını savuran soğuk iklimi
Unutmazsın Sahra ölünceye dek
Yeniden açmazmış kırılan çiçek

Her gece dalgalar vurur kıyıya
Denizin üstünde ruhun sallanır
Gecenin gölgesi düşünce aya
Gözlerin hayali bir gerçek sanır
Denizin üstünde ruhun sallanır

En kuytu yerlere dünemiş kuşlar
Kalbinde kumrunun aşkı gizlenir
Özgürlüğe doğru giden uçuşlar
Gözlerinden akan yaşla izlenir
Kalbinde kumrunun aşkı gizlenir

Çölün üzerinden gelir fırtına
Sahra, geceleri üşüyor musun?
Yüreğinde elem, elinde kına

Kimsesiz yollara düşüyor musun?
Sahra, geceleri üşüyor musun?

Ne zaman ayrılık düşerse akla
Başını dimdik tut, gözyaşını sil
Binince sonsuza giden bir sala
Geçmişe sallanır ıslanmış mendil
Başını dimdik tut, gözyaşını sil

Ah Sahra uğraşma değişmez dünya
Seven hep yalnızdır öteden beri
Kavuşma hayali sadece rüya
Ayrılıkmış meğer aşkın kaderi
Seven hep yalnızdır öteden beri

Kırılmış gönlüne yasak bu sevda
Saçlarına bahar gelmeyecek hiç
Ah Sahra, sana çok uzak bu sevda
Yüreğin bu aşkı bilmeyecek hiç
Saçlarına bahar gelmeyecek hiç